

[Simonsen.]

vil betyde større sikkerhed, tryghed og uafhængighed for den enkelte. For erhvervsdrivendes vedkommende vil lovforslaget kunne benyttes til at supplere den udsættelse af reserves beskattning, der til dels findes i dag.

Lovforslaget går i korthed ud på, at enhver kan indsætte indtil 10.000 kr. skattefrit på en investeringskonto i et pengeinstitut. Beskatning finder først sted, når beløbet hæves til forbrug, og det skal være muligt f. eks. at købe aktier for beløbet, uden at det kommer frem til beskatning, før aktieposten igen sælges. Af praktiske grunde er det overladt til finansministeren at fastsætte regler for denne skattefrie geninvestering af pengene, men det er i lovforslagets bemærkninger antydnet, hvilke veje man kan gå.

En forøgelse af den private opsparing er til gavn for alle. En større opsparing betyder, at samfundet kan føre en lempeligere finanspolitik — altså nedsætte skatterne. Tilstedeværelsen af en langfristet opsparet kapital betyder, at der er penge til rådighed for erhvervslivets udvikling, altså for nye arbejdspladser og modernisering af bestående. Tilstedeværelsen af en reserve hos de mange familier betyder, at færre henvender sig til samfundet i en nødsituation. Og først og fremmest betyder en opsparet reserve, at den enkelte kan leve en tilværelse i større tryghed.

Men øget opsparing kræver en motivation. Det konservative folkeparti er tilhænger af en tilskyndelse over skattepolitikken. Vi er klar over, at der ikke længere findes et flertal for direkte skattefrihed for opsparede beløb, hvor det gælder nye, vedvarende opsparingsordninger. Det har vi taget konsekvensen af med forslagets hovedregel: at det beløb, der er indtjent til at sætte på investeringskonto, kun får udsat sin beskatning. Hvis man senere bruger pengene, kommer de til beskatning. Det er en hård regel. For det er dog immervæk en fordel også for samfundet, at man binder en opsparing. Men vi har altså taget konsekvensen af, hvad et flertal i folketinget mener.

Men en tilskyndelse må der til. Vi har fundet tilskyndelsen i, at man gør det til en særlig fordel at spare op til pensionsalderen. Her er der i almindelighed tale om en så langvarig opsparing, at samfundet med god

samvittighed kan give en præmie. Den består i, at det hævdede beløb ikke bliver indkomstbeskattet, men beskattet efter kapitalvindingsprincippet, når det drejer sig om personer over 67 år. Det betyder, at enhver i denne aldersklasse kan hæve 6.000 kroner om året, før beskatningen indtræder.

Men andre end de 67-årige har behov for at kunne udnytte denne mulighed. Derfor foreslår vi, at den også skal omfatte folk, der af andre grunde må opgive deres erhverv, altså selvstændige, der må give op, folk, der bliver ramt af sygdom, eller lønmodtagere, der har mistet deres erhvervsmulighed før pensionsalderen.

Netop for disse grupper er der stort behov for at kunne sikre sig ekstra, og det kan altså ske gennem dette forslag.

Det er mit håb, at forslaget vil få en velvillig behandling. Der er i meget høj grad brug for en ekstra privat opsparing netop i disse år. En virkelig forøgelse af den private langsigtede opsparing vil betyde lavere inflation, lavere beskatning og mindre underskud over for udlandet. Også det må tilsige en velvillig behandling af dette og andre initiativer til at forøge den private opsparing.

Finansministeren (*Anders Andersen*):

Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. (Procenttillæg, ekspropriation, jordfordeling og afløste jordrentebrug m. v.)*.

Det er mindre end et år siden, at loven om særlig indkomstskat sidst blev ændret, og mange af os håbede vel dengang, at reglerne kunne ligge fast for en årrække, for disse hyppige lovændringer volder mange problemer både for borgerne og for skattemyndighederne.

Imidlertid foregår den økonomiske udvikling i disse år så hurtigt, at skattebestemmelser i løbet af få år kan komme til at virke helt anderledes end oprindelig tilsigtet. Dette gælder bl. a. bestemmelserne om særlig indkomstskat af fortjeneste på salg af fast ejendom.

Hensigten med at tage særlig indkomstskat af fast ejendom er at inddrage en del af de meget store fortjenester, som i visse tilfælde opnås ved ejendomssalg uden for de egentlige spekulationssalg. Det har derimod aldrig været tanken, at der skulle

[Finansministeren.]

betales særlig indkomstskat som følge af de almindelige stigninger i priserne på erhvervs-ejendomme, der konstateres, f. eks. når landbrugsejendomme uden udstykningsmuligheder sælges. For at undgå dette er der i loven fastsat nogle tillæg til anskaffelsessummen, som fragår i den fortjeneste, der beskattes. Det ene af disse tillæg udgør 30 pct. af anskaffelsessummen. Det andet, det såkaldte varierende tillæg, er på 6 pct. om året og skal dække den almindelige pristigning fra år til år. For de mange ejendomme, hvor den særlige indkomst opgøres på basis af ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering, udgør de samlede procenttillæg ved salg i 1974 efter de gældende regler 78 pct. af ejendomsværdien i 1965. Men priserne på almindelige landbrugsejendomme er fra 1965 til 1974 steget til mere end det dobbelte. De gældende regler vil derfor bevirke, at der skal betales særlig indkomstskat i en lang række tilfælde, hvor almindelige erhvervs-ejendomme sælges uden særlig store fortjenester. En sådan beskatning vil bl. a. virke hæmmende på den nødvendige strukturtilpasning inden for landbruget og en række andre erhverv.

Regeringen foreslår derfor, at det varierende tillæg forhøjes til 9 pct. årlig og beregnes efter rentes rente-metoden. Derved vil der blive bedre overensstemmelse mellem de skattefrie tillæg til anskaffelsessummen og den almindelige udvikling i ejendomspriserne.

Medens regeringen ved dette forslag ønsker at undtage de almindelige prisforhøjelser fra beskatning, foreslås det samtidig at skærpe beskatningen af ekstraordinært store fortjenester. Det skal efter lovforslaget ske ved, at den faktiske beskatningsprocent, der nu er 65, forhøjes til 75. Rent teknisk foreslås forhøjelsen gennemført ved, at det procentvise tillæg til den skattepligtige fortjeneste sættes op fra 30 pct. til 50 pct., forinden den særlige indkomstskat beregnes med den generelle skattesats på 50 pct.

Det må antages, at merprovenuet som følge af den højere faktiske beskatningsprocent nogenlunde vil opveje de provenutab, som vil fremkomme på grund af de

foreslåede forhøjelser af de varierende, skattefrie tillæg til anskaffelsessummen.

Forslaget tilsigter endvidere at afhjælpe forskellige urimeligheder, som den gældende lov har givet anledning til.

Regeringen finder det således rimeligt at lempe beskatningsreglerne, når ejendomsafståelsen er sket ved ekspropriation. Det foreslås derfor, at der ved ekspropriation indrømmes et særligt fradrag på 30.000 kr. Herved vil en væsentlig del af ekspropriationserstatningerne, navnlig ved delvise ejendomsafståelser, blive fritaget for særlig indkomstbeskatning. Derimod vil virkelig store fortjenester på ekspropriation fortsat blive beskattet. Mange ejendomsafståelser til formål, der berettiger til ekspropriation, sker i øjeblikket ved mindelig overenskomst. Det foreslåede fradrag på 30.000 kr. skal efter forslaget også anvendes i disse tilfælde, så ejerne ikke tvinges til at kræve ejendommene formelt eksproprieret.

Det samme særlige fradrag foreslås i tilfælde, hvor en ejendom afstås ved mageskifte i henhold til jordfordelingskendelse. Dette er særlig aktuelt i forbindelse med ekspropriationer til motorvejsanlæg, men også i andre tilfælde tjener jordfordelingerne et samfundsnyttigt formål, som bør tilgodeses ved lempelig beskatning; ellers risikerer man, at jordfordelingerne går i stå.

Endelig indeholder forslaget en lempelse af beskatningen ved salg af afløste jordrenteejendomme, således at afløsningssummen for jordrenten danner udgangspunkt for beregningen af særlig indkomst. Ved afløsningen inddrog staten den indtil da skete jordværdistigning. Det kan ikke være rimeligt, at der ved et senere salg skal svares særlig indkomstskat af den allerede inddragne værdistigning, således som tilfældet er efter de gældende regler.

Denne lempelse foreslås sat i kraft med tilbagevirkende kraft til indkomståret 1973, idet min forgænger havde stillet i udsigt at søge en sådan ændring gennemført. I øvrigt foreslås de nye regler sat i kraft med virkning fra forslagets fremsættelse.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, skal jeg anbefale det til tingets velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Poul Boeg) (CD):

Jeg tillader mig herved at fremsætte *for-
slag til lov om ændring af lov om valg til
folketinget*, idet jeg henviser til forslagets
tekst og de ledsagende bemærkninger.

Ordføreren for forslagsstillerne (Bracher) (KrF):

Jeg fremsætter hermed *for-
slag til lov om
ændring af borgerlig straffelov. (Freds- og ære-
krænkelser m. v.)*.

Det har vist sig, at de domme, der de se-
nere år er tilkendt dele af dansk presse for
freds- og æreskrænkelser, ikke har haft den
fornødne præventive virkning. Tværtimod.
For almindelige mennesker at se har dom-
mene i visse tilfælde inspireret til yderligere
forfølgelse og chikane af sagesløse, der slås i
hartkorn med bolighajer og andre selvfor-
skyldte, når det skønnes at gavne et blads
oplagstal. På anden måde kan man vanske-
ligt forklare, at dele af pressen har gjort det
til et levebrød at præsentere offentligheden
for familietragedier, selvpfundne antyd-
ninger om selvmord og sladderartikler om
forsvarsløse menneskers formodede umoral-
ske privatliv — for nu at nævne nogle af de
eksempler, der har været aktuelle inden for
de sidste få måneder.

De bestemmelser, der er samlet i straffe-
lovens kapitel om freds- og æreskrænkelser,
hjemler i flere tilfælde mulighed for straf i
form af bøde, hæfte eller op til seks måneders
fængsel. Men i de nævnte tilfælde er det
meget sjældent, retten idømmer de maksi-
male straffe. Det er nemlig ikke den reelt
skyldige — bladhuset, hvor forbrydelsen er
begået som led i en erhvervsvirksomhed —
der dømmes. Det er en af bladet udpeget
syndebuk, der med titel af „ansvarshavende“
skal afsone straffen for de lovbrud, der er
begået af andre på hans arbejdsplads. Et
typisk eksempel var dommen over Ekstra
Bladets redaktør, Aksel Sjølin, som ifølge
avisreferater var i udlandet den dag, hans
medarbejdere begik lovovertrædelsen.

At redaktøren udnævnes til „symbol“ for
den skyldige, medfører i praksis, at straffen
for forbrydelsen heller ikke kan blive andet
end symbolsk. En tillægsbøde efter de af
kristeligt folkeparti foreslåede retningslin-
jer vil berøre selve den virksomhed, der har
betalt folk løn for at overtræde loven. Man

må forudse, at en sådan tillægsstraf i højere
grad end hæfte til enkeltpersonen vil have
den ønskede forebyggende virkning og i
højere grad sikre borgerne mod gentagelser.
Et grundlæggende princip ved strafudmå-
lingen må være, at forbrydelsen ikke skal
kunne svare sig økonomisk, men tværtimod.

Ordføreren for forslagsstillerne (Eva Gredal) (S):

Jeg skal herved for folkettinget fremsætte
*for-
slag til lov om en særlig ydelse. (Til visse
folke- og invalidepensionister)*, idet jeg alene
skal henviser til bemærkningerne til lovfor-
slaget.

**Ordføreren for forslagsstillerne (Hanne Rein-
toft) (DKP):**

Jeg skal herved for folkettinget fremsætte
*for-
slag til lov om ændring af lov om folke-
pension. (Pensionstillæg, ægteskabstillæg og
hustrutillæg m. v.)* og *for-
slag til lov om æn-
dring af lov om invalidepension m. v. (Pen-
sionstillæg, ægteskabstillæg og hustrutillæg
m. v.)*

I bemærkningerne til lovforslag nr. 146 er
hovedformålet nævnt. Jeg skal derfor kun
tilføje, at vi ikke med disse forslag sigter
på at løse pensionisternes generelle proble-
mer, men kun sigter mod en hurtig af-
skaffelse af en urimelig EF-lovgivning, der
har betydet et pludseligt fald i levevilkå-
rene for mange kvinder på 62-67 år samt
for deres pensionistægtefæller.

På denne baggrund skal jeg anbefale lovfor-
slagene til folketingets velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Bay) (FP):

Jeg skal herved fremsætte *for-
slag til fol-
ketingsbeslutning om et nyt straffesystem byg-
get på vederlags- og erstatningsprincippet*,
idet jeg henviser til forslagets bemærknin-
ger.

Den første sag på dagsordenen var:

*Tredje behandling af forslag til lov om æn-
dring af lov om udenrigstjenesten.*

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 37)
findes i tidenden sp. 3381).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.